Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Winther, Christian
Titel:	Udrag fra Elskovsseglet
Citation:	Winther, Christian: ”Poetiske Skrifter”, i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wintherchr01val-shoot-idm139972049035520/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)
Anvendt udgave:	Poetiske Skrifter

Naar da den store Baadsmandsmat
Paa Dækket kalder de Døde,
Da skal jeg ogsaa være parat
Til Mønstring hisset at møde.

Og Chefen selv, kan I troe mig, Børn!
Mig beder frem for sig træde:
»Naa, er du der, din gamle Ørn!
»Gak ind til din Herres Glæde!«

Saa faaer jeg Lov at gaae agter ud,
Til Chefens Kahyt, den høie,
Der møder jeg Vessel, Juul og Rud,
Og *Ham* med det ene Øie.« —

Saa talde han, og lagde sig træt, —
De troede, han faldt i Tanker;
Da var han død, — hans Død var let,
Hans Hoved laae paa et Anker.

ELSKOVSSEGLET.

Hvi taler sig den Ridder træt,
Og fægter med sin Fjerbaret,
Med Øiet fuldt af Taarer?
Hvad er det for en Troldom vel,
Som saa hans Kraft bedaarer?
Ned kaster han sig som en Træl
Paa Marmorflisens Aarer!

Hvad mener hun, den Frøken fiin,
Som for ham staaer i hviden Liin,

I Fløil og Gyldenstykke?
Om Nakkens steile Sneeskred slaaer
En Krands af Lokker tykke,
Et Smiil om røde Læber staaer,
Om Mundens Perlesmykke.

»Du tænker vel, din Tales Magt
»Mit Hjerte har i Lænker lagt?
»Hør først, hvad jeg vil byde!
»Eet Aar din Elskov være *stum!*
»Ei mindste Ord tør lyde;
»Og synes dig min Lov for grum, —
»Saa kan du den jo bryde!

»Eet Aar du tavs betænke skal,
»Hvad du har talt i denne Sal
»Om Amors Piil og Kjerte;
»Kuns Øiekast tør bringe Bud
»Om Glæde og om Smerte,
»Og vil du tale til din Gud,
»Han hører nok dit Hjerte.

»Du trofast er i Sind og Hu,
»Men Tungen er saa svag; — for nu
»Dens Svaghed ei at friste,
»Et Segl jeg fæster paa din Mund,
»Ak, lad det ikke briste!
»Thi er du stærk til Prøvens Stund,
»Det bliver ei det sidste!«

Da bøier hun sig smidig, rank,
Saa ned om Begges Kinder sank
Et Telt af Lokker bløde;